

El Baix Penadès

Setmanari Autonomista

SURT ELS DISSAPTES

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre.	1 pessetes.
Fora	1'25
Extranger	2
Número corrent. 10 cèntims. Atracat, 20 cèntims	

Redacció y Administració

Plaça Pi i Margall, número 2.

Anuncis a preus convencionals. Remitits: 10 cèntims l'lnla

No s'admeten escrits sense firma

NO S TORNAN ELS ORIGINALS

Al vol

(Retirat del número anterior per eccés d'original.)

Veus-aquí que al Vendrell hi ha hagut, amb un petit interval de diferencia, dues manifestacions ben agradoses: de cultura esperitual, la una; de cultura física, l'altra: una sessió literaria-musical, i una festa de sport a l'aire lliure.

El grop esperantista «Fraterco», d'aquesta vila, ha celebrat una bonica vetllada per a la propagació de la llengua internacional Esperanto, i de passada interessar al jovent d'aquí al estudi de la mateixa.

Molt d'alabar és la fervorosa actitud dels components de l'esmentat grop, els quals, dintre la seva modesta esfera d'acció, s'han imposat a sí mateixos la penosa tasca de treure de la indiferencia en que vegeta la nostra joventut, en tot lo que representa estudi i coneixements de lo que es la vida més enllà de les quatre parets que tanquen la nostra població.

No es necessari ésser un profund observador per a veure el complet desinterés de les noves generacions per tots aquells afers que portin una significansa de millorament esperitual. El sarau i el café com a únics centres de relació; veusaquí les fites que delimiten la voluntat i l'afany de viure d'altra cosa que no sigui el pa de cada dia.

I encare podria transigir-s'hi i callar, si en el café plantegessin o solsament intervinguessin en discussions i converses d'un orde superior, posant-hi, sino el coneixement, l'entusiasme i'l calor propis de la joventut. Les qüestions social i política, les arts i les lletres en ses diverses manifestacions deuren ésser camps de experiments en les penyes dels casinos. Emprò, no és aixís; colocats en aquesta pendent del tant-me-fa, res els interessa ni res els mou, i ni els diaris agafen per a enterar-se una mica de lo que passa enllà de les carreteres; tot lo més que llegeixen, i això sense distinció de classes, són els setmanaris de verdes, i continuament repetides, picardies.

Per això és més laudatoria la tasca d'aquest nucli d'esperantistes que, menyspreuant l'ambient d'hostilitat en que han de moure's, i no satisfent-los abastament les hores d'estudi i de classe, organitzen actes per a exterioritzar son voler, fitant la mirada distreta dels distrets vilatans.

Quant temps fa que no s'havia celebrat cap acte de caracter tan seriós com la vetllada dels esperantistes al local de l'«Orfeo»? Es llunyà el record d'altres vetllades culturals. I ben segur que no és per manca d'elements forsa atractius per a compondre el programa; aquests hi són en nostra vila; i és una llàstima que les persones qui exerceixen certa autoritat moral entre nosaltres, no cuidin d'encarrilar al poble

fent-li conèixer tot lo bò que ja tenim, i d'esperonar als que demostressin aptituds per a presentar-se com a elements actius.

D'aquesta manera obtindria major alsada el nivell moral o intel·lectual de la nostra vila, qui prou ho necessita, i tots hi sortiríem guanyant: els uns, actuant, perfilant el seu art; els altres, escoltant, perfeccionant, en els seus dintres, el sentiment de lo bell i de lo estètic.

Potser se'ns objecti que les vetllades, tal com se celebraven aquí, no responen a les costums de l'hora actual. Quí ho sab; però, tal com han fet are els esperantistes, podríem aprofitar-se per a orientar en un determinat sentit la intel·ligencia poc cultivada del poble. Tot és preferible a l'estat d'indiferencia, d'individualisme malsà que impera en nostra vila.

Per amor patri, els que més saben i els que disposen d'un art més elevat, tenen el deure ineludible d'ensenyar als que, per causes moltes vegades agenes a la seva voluntat, no han pogut rebre una ensenyança, qu'ls tregués les tenebres del propi enteniment. Es un elemental deure de ciutadania que tot-hom hauria de complir gustosament.

... En altre article comentarem els sports que s'organitzen.

FRIS.

L'elecció de senador per Tarragona

Demà se verificarà a Tarragona l'elecció senatorial per a elegir substitut al difunt senador republicà don Agustí Sardà.

Els republicans se preparaven per a presentar candidat propi, que indubtablement haurien tret triomfant si haguessin anat a la lluita amb la disciplina i entusiasme; però sembla que alguns republicans tenien, ja abans de les reunions i gestions practicades, compromisos contrats amb els elements monàrquics. No cal dir quins son aquests republicans; són els mateixos que proporcionaren el triomf a la candidatura caciquista en aquest districte en les darreres eleccions provincials.

Sembla, doncs, que definitivament no tindrem candidat propi, quedant la lluita entaulada entre dues candidatures lliberals: la de don Frederic Travé, president del Comité lliberal de Barcelona, que sembla és la oficial, apoiada pel marquès de Marianao, i la de don Joan Cañellas, apoiat per molts altres elements lliberals de la província.

Acció republicana

Els joves de la Joventut F. N. R. de nostra vila, junt amb altres elements del republicanisme vendre-

llenc, d'un quant temps ensà s'han emprès la tasca d'organització de les forces republicanes del districte, havent visitat ja molts pobles del mateix, constituint comitès i aplegant les forces que restaven disperses i mancades d'organització.

Un dels pobles darrerament visitats ha sigut Llorens del Penadès, ont anaren diumenge un bon nombre d'amics, entre ells nostre company l'Andreu Nin, redactor de «El Poble Català», de Barcelona, celebrant un miting a la gran sala de «Cal Marsal» que's vegé plena de gom a gom, en el qual hi prengueren part, a més del president del Comité Republicà de dit poble, alguns de nostres amics vendrellencs, resumint l'Andreu Nin.

Comensà el-logiant l'obra empresa pels republicans vendrellencs, pronunciant paraules d'encoratjament per a que persisteixin en la seva tasca, que ha d'ésser forçosament fructífera.

Feu exàmen de l'obra ruïnosa de la monarquia espanyola, agravada aquests darrers temps per la boja política d'aventures empresa pel Govern.

Advocà per a que'ls republicans deixin d'actuar en un sentit merament verbalista i d'oposició per a que des de aquesta realitzin una sòlida obra constructiva que ha d'ésser l'única base ferma que pot sostenir el govern democràtic de demà.

Atacà als republicans que sembla's mostren disposats a aproximar-se a la monarquia, incompatible amb tota idea de renovació lliberal i democràtica.

Acabà encoratjant als joves per a que lluitin entusiastament pel triomf dels ideals lliberadors.

Grans aplaudiments coronaren el parlament den Nin, donant-se tot seguit per acabat l'acte.

Altres mitings hi ha en projecte, l'èxit dels quals no serà menys entusiasta que'ls celebrats fins avui.

Répliques curtes

«Quan un s'ofega s'agafa allà ont pot», va dir el capítost de les dretes vendrellenques, don Joan Palau, al president del Centre Industrial, per a justificar la olímpica amenaça que li feu de perseguir als industrials vendrellencs. El darrer número del seu porta-veu n'és bon reflecte del desconcert en què's troben i del desvari que s'ha apoderat de les nostres dretes, devant l'impopularitat que's venen guanyant amb el seu incalificable procedir.

I ara, sàpiga el confrare dretà, que EL BAIX PENADÉS no té necessitat de *tomar la palabra* en lo referent al reparto de consums, ben clara, concreta i explícitament va pendrer-la dissabte passat, precisament el mateix dia en què l'aludit confrare ens la cedía. ¿No'n té prou en lo que allí s'exposa? Doncs, el poble del Vendrell ne té de sobres.

I parlant d'altra: que'l *set-ciencies* del repetit periòdic deixi de carregar totes les culpes als caixistes dels disbarats que inserta; repassi els solts de crònica del número anterior i n'hi trobarà algú

que sembla escrit amb els peus, com així mateix la revista de teatre. I en quant als dos coneguts versos que cita en altre article,

«Las trovas que desprecio al aire fueron a tu gran pesadumbre se rindieron», que'ns permeti dir-li que no és així com l'autor els esgrigué, sinó d'aquesta altra manera:

«Las torres que desprecio al aire fueron a su gran pesadumbre se rindieron.»

I en quant al títol de la composició poètica a la qual pertanyen aquests dos versos, segons una edició que tenim a la vista, no és «A las ruinas de Itálica», sinó simplement, «Ruinas de Itálica».

Que també ho carregaran sobre la consciència dels pacients caixistes? Serà lo més probable.

Habaneres

El gran Echegaray, que malgrat desempenyar la Direcció de la Tabacalera no deixa d'ésser un corresponsal científic del *Diario de la Marina*, de la Habana, s'ha apressat, com a periodista, a fer certes aclaracions prenent redimir a la Arrendatària de les inculpacions que'l públic atribueix a la poderosa Companyia, per'veure en ella el més poderós contrapès que inutilitza un possible *modus vivendi* entre Cuba i la ex-metròpoli.

La Arrendatària serà, indubtablement, una de les rendes més sanejades amb que compta'l Govern. Dites les coses en tal forma abstracta, semblen a primera vista un problema intatxable; però si es mira baix la forma d'un monopoli, no tan sols és irriant, sino que permet deduir una més efectiva entrada aduanera si la competència estimulés al consum amb millors productes i més barats, de tenir expedites les Duanes amb els mateixos aranzels actuals.

El públic fumaria més perquè obtindria bones calitats dintre un cost més reduït. Les Duanes recaudarien un 50 per 100 superiors al que avui redden. A una baratura de l'article, vindria un augment del consum.

* *

Aquest problema no convé a la «Papelera» de Bilbao que suministra a la Arrendatària un article detestable, però com els accionistes de la Paperera són els mateixos rabadans de la Arrendatària, tot queda dintre de la família privilegiada que a l'ombra d'un monopoli n'exploten els similars. El públic espanyol es tan manso que a l'adquirir una *cajetilla* de cigarrets habanos—procedent de Kentucky—compra un llibret de paper català o alicantí, per a substituir en cada cigarret l'asquerós paper de la Companyia bilbaína de nom, puix que de fet és d'un dels grans capataços de la Tabacalera.

La bona picadura que aquí costa dues pessetes, a Espanya la fan pagar un 350 per 100 més cara. I això és vergoyós..

* *

Els compradors de tabac que la Arrendatària té a Richmond, a Virginia, a Kentucky, en els Estats Units, són espanyols idonees, incorruptibles, defensors de la Companyia. I saben per què van adornats d'aquestes casi increïbles condicions? Doncs, per que són empleats no tan sols competents, sinó també de garantia en els puestos i, sobre tot, ben retribuïts.

Si la administració interna de la Tabacalera pogués aplicar-se amb la mateixa consciència i rectitut a la esfera del Govern, allavors no tindria raó de subsistir la Tabacalera. És axiomàtic que'l monopoli del tabac a Espanya nasqué d'una carencia de bona administració de l'Estat, d'eix Estat que tot ho vol intervenir sense poguer administrar després. A Espanya tot se monopolitza; i el que és Director de un monopoli no necessita condicions de bon comerciant. Qualsevol polític pot enllustrar-se econòmicament dirigint un monopoli que necessita menor cuidado que una tenda de betes i fils.

* *

Veus-aquí per què a l'encallar-se les gestions del «modus vivendi» entre Espanya i Cuba, que's troben amb la obstrucció del tabac, no sabem si culpar a la Arrendatària o al Govern d'Espanya.

Es ben sensible que per a fruit uns accionistes privilegiats d'unes prebendes irritants, se posposin els interesos agrícoles i fabrils, de més digna atenció perquè són els interesos nacionals més sagrats i respectables.

Ja pot el senyor Rahola estudiar i activar les estadístiques i les gestions. No lograrà que'ls vapors espanyols puguin traficar amb la carga per a ja Amèrica del Sur, que fins a tant arriba la incuria cega dels espanyols que hem d'emplear trasbords a New York o a Burdeus per temor de que'ls vapors introdueixin contrabandol.

Tota la policia costosíssima de carrabiners no evitaràn les incursions de Gibraltar, ni les de Marsella, ni les de Saint Nazaire per a vergonya de nostres especialitats.

El dia 20 del present mes de Maig una nova Administració cubana pendrà possessió del Govern a l'Habana. Se canviaran les salutacions de ritual entre'l nou Secretari d'Estat i'l Ministre espanyol. Fora dels termes de la ètica social res quedarà per al treball que deuria plantejar-se en benefici del comerç espanyol. Seguiràn de Madrid enviant versos a Cuba, i'ls versos, per sí, solsament són la característica de la nació.

Les botes de ví aniràn a menys; els teixits catalans queden més suplantats cada dia, i'ls demés productes sufren la substitució dels similars americans.

Sembla que a «la hija predilecta» d'altres dies la volen donar a l'oblit.

J. AIXALÀ.

Havana 4 Maig de 1913.

Pro cultura

A l'ignorat amic Palfuriana

En el número darrer de EL BAIX PENADES, vaig llegir el vostre ben confeccionat article, en el qual us planyeu de lo molt disgregats i separats que estem els elements veritaders aimants de la cultura, obogant per la unió de tots ells i fer que entre tots desaparegui aquest mesquí *esperit de capelleta* que tot ho entorpeix.

Permeteu-me, ignorant amic Palfuriana, que no sigui del vostre parer referent a que la debilitat o mort dels nostres centres de cultura sigui degut a llur distanciació.

Sense combatre la vostra bella idea d'unió dels elements culturals, vos tinc també de dir que aquest han fet lo que devien ja que,—exceptuant «La Lira» i l'«Orfeo» el seu objecte i el seu fi són diametralment oposats entre si; conreen distint aspecte de la cultura, i, naturalment, han hagut de néixer isolats, sense tenir el més petit contacte, ja que a títol de res havien de trucar les portes l'un del altre.

El mal no està en això, no. El mal està en la manera d'ésser del nostre poble. Examinem-ho.

Si vos, amic a qui no conec, coneixeu el caràcter del nostre poble, li notareu un efecte. Haureu observat que dintre una mateixa ramificació de la cultura, hi posa, d'un costat, tot el plaer que pot, i de l'altre tota la indiferència de que es capaç la seva ànima. Observareu que sent cert entusiasme per les festes culturals, pot ser perquè son festes, i té una diferencia ensopida per les fonts d'aquelles festes.

Observareu que està compost, generalment, de temperaments indecisos; que no s'atreveix a formar opinió i que en les nostres manifestacions no té mai un criteri ficso i ben determinat; que sent una passatjern admiració per la cultura quan li passa davant dels ulls; que és, com generalment se diu, *del darrer que li parla*, entusiasmant-se avui per una cosa i demà per una altra, caient després en un aplanador pessimisme; que no té per les coses que una hora van entusiasmant-lo, sinó un lleuger arronsament d'espatlles, demostrador de l'atrofiament de la seva voluntat.

El caràcter general del nostre poble, ni concebeix ni realitza res, i alimenta aquesta forta massa anomenada *classe neutra* que amb la seva deixadesa i indi-

ferència dificulta sempre, i impossibilita moltes vegades, la realització de les idees que tenen regust de quelcom d'elevat, gran, útil, progressiu...

Are bé. Si aquest és el cacàcter dominant en la nostra estimada vila, com volem, desconegut amic, que no visquin raquítiques les millors iniciatives? Deixarien de viure-hi (cada una dels elements de cultura per sí, s'enten) estant unides? Jo crec que fóren igual.

Vol dir això que hem de desalentat-nos? Ah, no! ants el contrari, hem de embestir més fort que mai.

Les nostres mirades han d'estar posades sobre aquesta joventut pròxima a caure en les negrors del pessimisme, per arrencar-lo de les seves aferradores ungles i portar-lo pe'ls camins del sant optimisme que'ns fa fer via mirant al cel.

Cóm? Vaig a explicar-me.

L'optimisme i el pessimisme depenen de dos factors intens l'un, el temperament, extern l'altre, la experiència que'ns dona la suma de fets observats per nosaltres mateixos.

Als que son per temperament pessimistes, poca cosa hi ha a fer per part nostra, ja que això correspon al educador, quan en la més tendra infantesa de l'educat, li forma el caràcter.

Però als altres, als pessimistes per la seva observació, personal, si que hi ha molt a fer, ja que aquests estan no mes que decepcionats per lo que'ls hi han resultat fracassades les accions dels homes que haurien d'estar encarregats de la cultura, i si se'ls hi retorna la llum a l'esperit, tornarán a la fé que un dia sentiren; tornarán a aquell optimisme sant que fa que'ls homes tinguin cega confiança amb si mateixos per a cercar el benestar de l'humanitat.

Forjem l'esperit d'aquests joves fent passar constantment les manifestacions de la cultura per davant dels seus esmortuits ulls; organitzem festes culturals per als que per ara, no ansen més que festes; omplem-los d'entusiasme, i si, com diu Stuart Mill, «un caràcter és una voluntat completament modelada», i una voluntat és un agregat d'impulsos de obrar d'una manera ferma i constant en totes les principals ocasions de la vida, nosaltres, amb entusiasme, hem de despertar aquests caràcters adormits pel pessimisme i amb els caràcters forjarem les voluntats que seran nous soldats sumats a la nostra causa, i això, cultíssim Palfuriana, és lo que avui més ens interessa als aimants de la cultura.

No podríem, en lloc d'unir-nos, delegar cada societat de les sudites a un o dos representants que formessin una Junta permanent encarregada d'organitzar les festes i actes culturals que fossin possibles?

No podria haver-hi *contacte de colzes* entre tots aquests elements de cultura i fer efectiva la germanor que ella imposa, ja que no hi ha rencunies?

I consti, que ho demanem aixís per creure-ho més factible, ja que d'aquesta manera cada societat conservaria la seva fisonomia especial i a l'ensem podrien portar-se a cap els bons desitjos vostres, oh, ignorat amic Palfuriana.

GLAUC.

Noteta esperantista

L'indiferència i l'indecisió poden calificar-se de parentes, ja que gairebé produeixen els mateixos efectes; son els obstacles de les grans empreses.

També l'Esperanto ha de lluitar amb elles.

Per l'indiferent tot es igual, sempre resta fret com si al seu entorn res passés; ni la causa més justa l'entusiasme ni'l fet més injust l'indigna.

El que no té decisió passa la vida fent i desfent mentalment, i malgasta un temps del que, ben empleat, podria treure'n molt profit.

Llegidor o llegidora d'aquestes ratlles, no vulguis perteneixer als primers; l'indiferent està propens a l'egoisme, i l'egoisme sols té cabuda en els cors mesquins.

Si ets dels segons no t'aturis, aprofita un moment decidit i no posis cap *pero* en els teus plans.

¿Has sentit parlar de l'idioma Esperanto? ¿Coneixes la seva utilitat? Peusa, doncs, que si al mon no hi haguessin personas actives, avui no sols desconixeríem la seva utilitat, si que també, l'Esperanto jauria encare en les tenebres.

El seu estudi es senzill. Aquesta qualitat ha de alentarte; no vulguis fer com aquells que volent ex-

cusar la seva manca de activitat, diuen:—Com qu'és molt fàcil sempre hi soc a temps a aprendre'l.— I de aquest modo van aplaçant la seva cooperació per a demà, per un demà que mai arriba.

MARIA JULIVERT

Notes Agrícoles

Els adobs en la producció de la mongeta

Està molt generalitzada la costum d'emplear els fems en la fertilització de les mongetes. Aquest procediment és evidentment absurd, puix els fems principalment contenen nitrògen, element que dita planta, com totes les demés lleguminoses, prenen de la atmosfera, no necessitant, per lo tant, que se li proporcioni en forma de substància fertilitzant. En canvi, les mongetes reclamen molta major quantitat de potassa i d'àcid fosfòric que les que les hi proporciona una bona atemada.

Així resulta que a l'aplicar els fems a les referides plantes, l'agricultor perd una gran quantitat de nitrògen, i la cullita no pot resultar abundant per falta de fertilitzants fosfo-potàssics.

En algunes províncies espanyoles ja's comença a emplear el superfosfat; pero es prescindeix de la sal potàssica, i aquest sistema es tan defectuós com el primer, puix les mongetes son molt goloses de potassa.

Prova evident de lo que deixem esmentat ho és l'experiment següent portat a terme per don Santos Sanchez, en Leon. Parcela primera, abonada amb 13.000 kilos de fems; producció per hectàrea, 2.452 kilos. Parcela segona, adobada amb 500 kilos de superfosfat; producció per hectàrea, 311 kilos. Parcela tercera, adobada amb 500 kilos de superfosfat i 200 kilos de cloruro potàssic; producció per hectàrea, 5.343 kilos.

Com se veu, la producció de la tercera parcela amb fosfat i potassa, fou més del doble de la obtinguda en la parcela amb fems, i que al suprimir la potassa en la segona parcela, la cullita minvava considerablement.

Aquestes xifres, i moltes altres que podríem citar, demostren la conveniència de prescindir dels fems, en el susdit conreu i recórrer a l'empleu de 400 a 500 kilos de superfosfat i 150 a 200 de cloruro de potassa per hectàrea, enterrant dits adobs, amb una treballada, uns quants dies abans de fer la sembrada de les mongetes.

R. DE MAS SOLANES

CRONICA

El temps, amb la seva esplendidesa, si bé no estiue encara, vingué a favorir la popular i capdal festivitat de Corpus, que en la iglesia parroquial s'hi celebrà amb el ritual de costum.

A les sis de la tarda va sortir la professó, de la qual, com anunciàrem, ne fou pendentista l'advocat don Jaume Palau i Badia, qui portava de cordonistes al propietari don Pau Palau i Calaf i l'actuàri del Jutjat de primera instancia don Santiago Viscarri. L'acompanyament fou molt lluit.

La professó recorregué, amb el major orde, el curs de costum, i a l'entrar a la iglesia, s'engegà un ramell de focs artificials i'ls aficionats als castells aixecaren un espadat que aguantà durant tot el temps que necessità la professó per a entrar a la iglesia. Erén dos quarts de vuit.

La guardia civil, de gran gala, donà guardia a la Custodia.

Dissabte passat se verificà a la Casa de la Vila la designació de compromisaris per a la elecció de senadors que ha de tenir lloc demà a Tarragona.

Foren designats nostres amics Emili Lleó i Escofet i Salvador Sonet i Rubió.

Els dretans, convensuts de que haurien sigut derrotats, no prengueren part en la designació.

Des de ahir que la força elèctrica se suministra en nostra vila per la línia general de la Canadienca, procedent de Sant Andreu de la Barca. La potencia lluminica és esplèndida i ha sigut favorablement lloada per tothom. Es de creure que hauran acabat les interrupcions de fluit que sufriem a causa de les contínues averies de la maquinària de la fàbrica de nostra vila.

Aviat se publicarà la nova tarifa de cartes i demés

objectes que circulen per correus establint la reducció de la franquicia en la forma que segueix:

Cartes per a l'interior: 5 cèntims cada 20 grams.
Cartes per a l'interior del Regne: 10 cèntims cada 20 grams.

Impresos: un cèntim cada 50 grams. Periòdics: un cèntim cada 100 grams. Valors en metàl·lic: 35 cèntims per drets de certificat i franqueig, com únic preu, no podent incloure's en ells més de 50 pessetes.

Targetes postals: 5 cèntims les senzilles i 10 les dobles.

=Voleu fer bona sopa? Gasteu ab el caldo MAGGI les PASTES D'OU que tant pulcrament elabora la casa RIERA d'aquesta vila.

Ens assegura persona que creiem pot saber-ho, que l'«Orfeó Vendrellenc» està fent gestions prop de nostre compatrici l'eminent concertista Josep Rabentós, per a la celebració d'un concert en nostra vila, en el pròxim mes de Juny, amb la Orquesta de Càmera, de Barcelona, que tant encertadament dirigeix nostre amic l'esmentat Rebentós.

Dilluns, amb el vapor «Infanta Isabel de Borbón», arribà a Barcelona, junt amb la seva distingida esposa, nostre bon amic Rafel Fustè i Güell, procedent de Montevideo, de retorn del viatge de bodes.

Ahir tinguerem el gust de saludar-lo a l'amic Fustè en nostra Redacció.

Els hi donem nostra més coral benvinguda.

Hem tingut el gust de veure un retrat de nostre compatrici Josep Claramunt i Vives, ostentant la Creu llorejada de Sant Ferrán que com sabem nostres llegidors li fou recentment imposada, que l'agraciat ha dedicat a un seu amic i company nostre de Redacció.

Per a solemnitzar un tant honrós acte, uns amics del jove Claramunt van obsequiar-lo dissapte passat a Barcelona amb una amical festa en la qual li dirigiren afectuoses felicitacions.

Dissabte i diumenge de la vineta setmana, actuarà en el teatre del Casinó Circo la Companyia catalana de declamació del Sindicat d'Autors Dramàtics Catalans que dirigeix el celebrat autor J. Pous i Pagés.

Anton Ivern (a) Minas
NOU RECADER DE VENDRELL-BARCELONA
Per los encàrrecs:

BARCELONA: VENDRELL:
Rambla de les Flors, 15 Carrer de les Garrofes, 12

Ha prés possessió del càrrec de secretari del Govern civil de Tarragona, don Manuel Suárez Inclán, recentment nomenat per a desempenyar-lo.

Dimecres nostre amic Joan Trilles, dueny del Restaurant Miramar, de la platja de Comarruga, i nebot del senyor Ventura, del Restaurant de la estació de Sant Vicens, va contraure matrimoni amb la agraciada senyoreta Teresa Olivé, filla de l'estanquer primer de nostra vila, Isidre Olivé.

Els convidats foren obsequiats amb un esplèndid dinar en l'esmentat Restaurant Miramar.

Al donar la enhorabona als nuvis, els hi desitgem tota sort de felicitats en son nou estat.

-ELIXIR CALLOL.—Combat la fatiga intel·lectual.

Se ha publicat el número 4 de «Lectura Popular», Biblioteca d'autors catalans, que conté *Poesies*, del distingit i celebrat escriptor Miquel S. Oliver, acompanyades d'una biografia i retrat de l'autor.

Com'es sabut, dits quaderns se venen a l'infim preu de deu cèntims.

Hem rebut els quaderns 41 i 42 de la celebrada obra «Portfolio Fotográfico de España», corresponents a Murcia i Albacete. Contenen el mapa de la provincia en colors, nomenclatura dels pobles de la mateixa i descripció de la capital.

Contenen a més cada quadern, setze fotografies de vistes de monuments i edificis notables.

Les demandes d'aquesta obra poden fer-se a les llibreries, centres de subscripcions i al editor Albert Martin, Concell de Cent, 140, Barcelona.

PIANOS
VENDAS AL COMPTAT I A PLAÇOS Especialitat en afínacions i reparacions. Lloguers i canbis. Preus econòmics.
PAGÉS Y MARTÍ, Aribau, 36, entr. Barcelona.

Secció Oficial
Plassa Mercat.
Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde'l dia 17 al 23 del corrent mes: 62'83 ptas.

Caixa de Crèdit y Estalvis de Vendrell
Operacions verificades en aquesta Caixa durant el diumenge

Dia 18 de Maig de 1913
51 imposicions, important. 570' Ptas.
2 reintegros 85'

Registre Civil.
Inscripcions verificadas en aquesta oficina:
NAIXEMENTS: Un nen, fill de Joan Casellas Urpí i Agna Milà Lluch; una nena filla de Anton Galofré Company i Antonia Constantí Güell.
DEFUNCIONS: Cap.
MATRIMONIS: Joan Trillas Bragulat amb Taresa Olivé Solà.

IMPREMTA RAMON GERMANS Y NEBOT.—VENDRELL.

PRESTAMS
Hi ha pera prestar á primera hipoteca, de 5.000 á 50.000 pessetas.
Informarà l'advocat d'aquesta vila D. Francisco Vidal y Socías, carrer de Sant Sebastià, 16, principal.

Se ven la casa núm. 9 de la Plassa Vella
coneguda per «Cal Galán», y un celler situat al carrer de l'Olm. Casa y celler se vendrán junts ó per separat, segons convingui. Informarà en aquesta vila l'Anton Borrell, carrer de Salmerón, número 10.

Venda d'una peça de terra vinya i garrofers en el terme d'Albinyana i partida La Papiola. Informarà el procurador d'aquesta vila JOAN FERRET, carrer de Salmerón, número 19.

Aprement confiter
se'n necessita un en la confiteria i pastisseria de Josep M.ª Folch, carrer del Dr. Robert, número 2.

Se ven un carret-tartana amb cavall i guarniments
Informaràn en la impremta d'aquest setmanari.

Se venen dugues cases al carrer de Sant Francesc, números 3 i 17, un altre al Passeig de Castellar, número 6, i una peça de terra de cinc jornals i mitj del pais, vinya, olivers i camp, situada en el terme de Santa Oliva i partida Les Pedreres. Per a informès dirigir-se al procurador d'aquest Jutjat don Emili Folch.

Dr. Rosell Especialista en parts y malalties de la dona
Muralla, 3.—VENDRELL
CONSULTA: Días festius, de 8 á 11. Días feyners, de 11 á 12

Aplicació dels productes del DOCTOR FERRAN de Barcelona

SUEROS: contra la Erisipela y Febre puerperal (sobre part), contra la Difteria, Tifus, Meningitis, Tétanos, Alcoholisme y Tuberculosis.
VACUNAS: contra la Rabia, Tuberculosis, vacuna contra la Blenorragia.

ESTRACTES ORGÁNICS: Testicular, Pulmonar, Cerebral, Cardiac, Placentari, Renal, Ováric, Hepàtic, Pépsic, Pancreàtic y Esplènic.

VIBROLA. Tifus, Febre de Malta, Pulmonia.

Vells, debilitats per excessos, impotents y esterils: Administració de Espermina per la via digestiva y hipodèrmica

COMPANIA IMPERIAL REAL PRIVILEGIADA

RIUNIONE ADRIATICA DI SICURTA

Fundada en 1838 en Trieste (Austria)

Inscrita según Real Orden de 21 de Noviembre de 1910 para la gestión del ramo de Seguro-vida en el Registro creado en España por la Ley de 14 de Mayo de 1908.

Capital social completamente desembolsado.	Franco	10.500.000
Pólizas-vida en vigor al final del año 1911.		528.414.227
Capitales pagados Seguros-vida durante el mismo año.		10.325.940
Primas-vida.		21.515.844
Total de reservas al final del año 1911.		170.758.882

Los fondos de la sección vida están colocados en valores de primera garantía. Depósito en el Banco de España.

Combinaciones de seguro muy ventajosas. Primas moderadas

Dirección para España: Rambla de Cataluña, núm. 1.—Barcelona

Agente en Vendrell y su partido judicial; José Ferret Bassa, Santa Ana, n.º 21

Se solicitan buenos agentes en las demás poblaciones de la región

Autorizado por la Comisaría general de Seguros, en fecha de 5 de Julio de 1912

Celler de ca'l Botafoc

Santa Anna 17.-VENDRELL

Venda a l'engrós i a la menuda, de vins blancs i negres, vi ranci, moscatell, mistela i vinagre.

Aquesta casa, per a comoditat dels parroquians, serveix a domicili les demandes que excedeixin de deu litres.

Sabateria de Josep Rocías

Successor de Manel Nin (cal Xato)

Poso en coneixement del públic en general d'aquesta vila y sa comarca haverme encarregat del antich y acreditat establiment de Sabateria conegut vulgarment per «cal Xato», devent fer avinent a la antiga clientela de dita casa que á fi de introduir notables millores en la confecció del calsat á mida, aquest se confeccionarà baix el método de «corte» de la casa Durán de Sabadell, poquent assegurar al ensemps una esmerada execució en el treball.

CALSAT COSIT A MIDA — Calsat de tota classe

— Salmerón, 23.-Vendrell —

Novetats de Carles Altés

Grans i variats assortits en

Genres per a la temporada d'estiu**Preu únic****Sastreria de Joan Boxadós**

Successor de Gil Boxadós

Aquesta antiga i acreditada casa se complau en participar a sa numerosa i distingida clientela haver rebut un selecte i elegantíssim assortit de

GENRES PER LA TEMPORADA D'ESTIU

Carrer de Santa Anna, 22.—VENDRELL

Trajos llana novetat de des de 30 pessetes

Especialitat en ermilles fantasia

Elegancia — Esmero — Perfecció

**FABRICA DE GUANOS**

Primeres matèries per abonos

GUANOS ESPECIALS

perà vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - V E N D R E L L

Instalacions de Llum EléctricaBOMBAS CENTRIFUGAS
acopladas ab motor eléctric

Fils y flexibles ab coberta de goma vulcanizada
Interruptors, portalámparas, aisladors,
taps-fusibles, tubus aislants y demás material eléctric
Lámparas filamento metálico y de carbó
Motores asincrónicos trifásicos Comutadores estrella - triángul
Resistencias metálicas
Petits transformadors. pera cauteris, etc. etc.

Celestí Barot Sta. Agna, 9, Vendrell

Teléfonos, Bobinas Rhumkosff, etc.

PILAS SECAS R.
interior 0'08 ohms pera timbres**ALERTA ♦ ALERTA ♦ ALERTA****¡Senyors, estalvieu diners!**

No llenseu les peces de ferro trencades, encara que sien velles sens visitar primerament el **Taller d'en Lluís Calmet** aont s'hi troba instalat el nou aparell de soldadura pel procediment autògen. Ab aquest aparell se poden soldar gran varietat de peces de ferro colat, ferro forjat, acer fus y altres metalls. Aquest gran invent que s'adapta en tota classe de ferros y metalls es el mes modern e important pera soldar les trencadures de peces estranyes.

Taller de Lluís Calmet

Carrer de Sant Sebastià, núm. 29. - Vendrell

Josep Martí (a) Fassi**Water-Closets**

de les mellors fabricacions del País i Extranjer, i grans assortits en inhodoros, sifons, y demás articles per a SANITAT URBANA

Existencies en Cerámica fina i objectes propis per a regalos

Grans existencies de baldoses del país i baldoses de La Bisbal de Girona

especials per a enrajolats, essent de una gran igualtat tant en lo color com en el tamanyo

— Arrimaders, rajoles de tots colors i cintes per a escales —

Carrer de Montserrat, números 48 i 50.

Vendrell